

Posudek bakalářské práce

Jméno studenta: Renáta Doanová

Název práce: *De hedendaagse Nederlandse streekroman*

Současný nizozemský venkovský román

The contemporary Dutch rural novel

Vedoucí práce: Mgr. Lucie Sedláčková, Ph.D.

Bakalářská práce Renáty Doanové splňuje formální i obsahové náležitosti; v práci nechybí žádná z nezbytných součástí. Rozsahem 50 normostran souvislého textu (bez Bibliografie a Příloh) práce bohatě splňuje požadavky na bakalářskou práci. Práce je napsána v nizozemštině.

Po formální stránce nemám žádné významné připomínky. Práce obsahuje všechny nezbytné kapitoly včetně Obsahu, Úvodu, teoretické a analytické části, Závěru, Abstraktu v češtině, nizozemštině a angličtině, Klíčových slov a Bibliografie; navíc jsou zahrnuty i velmi názorné a obohacující Přílohy. Studentka si dobře osvojila formální zvyklosti při psaní odborných prací (dělení a číslování kapitol a podkapitol, vyznačování odkazů a citací, poznámkový aparát, bibliografie). Také typograficky je práce na dobré úrovni, studentka například správně používá kurzívu pro vyznačování názvů děl, důsledně používá i tučné písmo. Jedinou zvláštní maličkostí je použití jak poznámek pod čarou (ve většině případů), tak poznámek na konci textu (ve dvou ojedinělých případech) – vzhledem k tomu, že tyto dvě osamocené poznámky stojí až na úplném konci práce za Přílohami, mohlo by to být poněkud matoucí pro čtenáře, který by je hledal pravděpodobně nejprve pod čarou a pak spíše na konci souvislého textu (tedy ještě před Bibliografií). Obsah by mohl být přece jen o něco méně rozsáhlý, autorka používá dělení kapitol až 6. řádu, ale kapitoly v délce jednoho odstavce by se obešly i bez číslování.

Po jazykové stránce je práce na velmi slušné úrovni, autorce se podařilo vyhnout zbytečným jazykovým chybám, což svědčí o důkladné kontrole. Celkově vzato, vyjadřovací schopnosti Renáty Doanové, zvláště její slovní zásoba, převyšují průměrnou úroveň absolventa bakalářského studia nizozemštiny. Ačkoli práce není stoprocentně bez gramatických a pravopisných chyb, není zde nic, co by bránilo plynulému čtení a pochopení. Dalším pročtením by se možná dalo předejít i drobným opomenutím tohoto typu: např. „(...) waarin het genoteerd worden“ (str. 39, chybná shoda v čísle), či překlepům: např. „Van Uffelen (1887: 445)“ (str. 23, správně 1987), které se tu a tam vyskytnou. Zároveň však

musím konstatovat, že autorka práce na tyto věci po celou dobu psaní velmi dbala a zlepšovala se.

Diplomantka si vybrala téma ze současné nizozemské literatury: fenomén venkovského románu, který má sice v nizozemském a vlámském písemnictví dlouhou tradici, ale po dlouhé odmlce zažívá nový rozkvět až na počátku 21. století.

V úvodní části zvláště oceňuji, že pisatelka jasně definuje jak svou metodu, tak cíle své práce. Jasně vymezuje, čemu se bude i nebude věnovat. Uvádí množství zdrojů, starších i aktuálních (viz velmi rozsáhlá Bibliografie), které se venkovským románem zabývají, a zvláštní pozornost věnuje několika aktuálním studiím, za jejichž pomoci se bude snažit určit, jaké znaky obsahují romány z jejího korpusu. Uvádí také, které dva romány pro svou práci zvolila. Motivace jejího výběru je ale přece jen poněkud stručná, jediným jasně zmíněným argumentem je „persoonlijke waardering“ neboli „osobní uznání“ (str. 19) spisovatelů Tommyho Wieringy a Gerbranda Bakkeru. Studentka by tedy během obhajoby mohla pohovořit o tom, které další, objektivní, důvody ji vedly k výběru těchto dvou autorů a jejich nejznámějších děl. V kapitole 2.4.1. mluví o několika jiných románech, které již byly explicitně zařazeny do žánru současného venkovského románu – děje se tak pravidelně i v případě románů *Joe Kluzák* a *Nahoře je ticho* (jinými slovy: bývají tyto dvě knihy k tomuto žánru explicitně řazeny?), nebo jim toto označení vtiskla sama na základě vlastní čtenářské zkušenosti?

Jako velký přínos teoretické části shledávám její přehled různých pojmů a definic spojovaných s venkovskou prózou; a způsob, jakým si badatelka poradila s jejich syntézou, je hodný obdivu. K teoretické části mám už jen tuto malou připomínku: Anne de Vries, ač to tak nevypadá, byl nizozemský spisovatel, nikoli spisovatelka.

Největší část práce je praktická, kde studentka podrobuje obě díla zevrubné analýze s jasně vymezeným cílem: vydestilovat znaky, kterými se tato díla mohou přiřadit k současnému či tradičnímu venkovskému románu, a zároveň zachycuje i znaky, o kterých se použité teoretické studie nezmiňují. V této části je badatelka nejsilnější, se silným citem pro detail a důslednost. Její rozbor je nadmíru přesvědčivý a přesný (až na úplné maličkosti, jako je např. chyba v letopočtu na str. 39: místo „srpen 1999“ by mělo být „srpen 1992“, jak vyplývá z její analýzy).

Po tom, co provede tuto podrobnou analýzu, své poznatky shrnuje a obě knihy porovnává. Zde bych se ještě vrátila na str. 20, kde tvrdí, že její rozbor nebude „echt comparatief“, tedy ne zcela srovnávací. Vzhledem k tomu, že odstavec, kde to říká, je dosti nesrozumitelný, by to ještě mohla objasnit při obhajobě.

V závěru práce pisatelka prezentuje velmi překvapivé výsledky, mimo jiné to, že oba zkoumané romány spíše vycházejí z tradičního venkovského románu, než by se daly přiřadit k současné módní populární venkovské próze, jak ji definuje Schutteová (1998). Zde by se badatelka mohla ještě zamyslet nad jedním významným faktorem: jakou roli zde hraje fakt, že některé venkovské romány patří do tzv. vyšší, kvalitní literatury (rozhodně oba zkoumané romány) a jiné do literatury „druhořadé“, populární nebo možná až brakové (tituly, o kterých píše Schutteová). Nejsou tyto dvě „literatury“ již ve své podstatě tak vzdálené, že ani nelze vysledovat společné znaky, i když příběhy v obou jsou situovány ve venkovském prostředí a tudíž se může na první pohled zdát, že patří do stejného žánru, a sice venkovského románu? Myslí si pisatelka, že dělení na vyšší a nižší literaturu je v dnešní postmoderní době ještě opodstatněné, nebo už přežitě (jak tvrdí např. Vaessens)? Je třeba to zohlednit při žánrovém vymezení, o které se pisatelka sama pokoušela ve své práci?

Tuto práci hodnotím velmi pozitivně. Oceňuji volbu zajímavého, aktuálního tématu, osobní zaujetí, samostatnost, vynikající výběr sekundárních zdrojů a práci s nimi, důsledný přístup k oběma zkoumaným dílům, obdivuhodné analytické schopnosti.

Tuto bakalářskou práci tímto doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: výborně.

Mgr. Lucie Sedláčková, Ph.D.

Praha, 3. září 2013